

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/114/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622201995
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5622201995.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu – sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: A. B., nar. X. X. XXXX, trvale bytom C. A., D. XXX/X, proti žalovanej: E. F., nar. X. X. XXXX, trvale bytom C. G., H. XXX/X, právne zastúpenej JUDr. Miloslavom Hrickom, advokátom so sídlom C. A., I. X. XXXX XXX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/37/2022-242 zo dňa 12.4.2023 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) zrušil (výrok I.) podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej ku pozemkom nachádzajúcim sa v katastrálnom území H., zapísaným v katastri nehnuteľností Okresného úradu Liptovský Mikuláš na liste vlastníctva číslo XXX ako parcela číslo KN-C 199/7, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 87 m², parcela číslo KN-C 199/8, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 57 m² a parcela číslo KN-C 199/9, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 21 m² a označené pozemky prikázal (výrok II.) do výlučného vlastníctva žalovanej, ktorej súčasne uložil (výrok III.) povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva sumu 1864,50 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu vo vzťahu k pozemku parc. č. 199/6 zamietol (výrok IV.).

2. S poukazom na aplikáciu § 141 ods. 1, § 142 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ustanovenia citované v napadnutom rozsudku) okresný súd za nesporné východiskovo vyhodnotil, že sporové strany sú podielovými spoluvlastníkmi označených pozemkov, a to každý v spoluvlastníckom podiele 1-ica. Rovnako nebolo medzi stranami sporu sporné, že medzi nimi nedošlo, napriek mimosúdnyh jednaniam pred podaním žaloby na súd, ale aj v priebehu konania, k dohode o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Obe strany sporu súhlasili so zrušením podielového spoluvlastníctva a prejavili vôľu v podielovom spoluvlastníctve ďalej nezotrávať. Sporný bol spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva a výška primeranej náhrady pre prípad prikázania pozemkov do výlučného vlastníctva žalovanej. Žalobca navrhol prikázať do výlučného vlastníctva žalovanej pozemky zapísané ako parcela číslo KN-C 199/7, 199/8 a 199/9, ktoré sú zastavané stavbami vo výlučnom vlastníctve žalovanej, s čím žalovaná súhlasila a pozemok parcela číslo KN-C 199/6 reálne rozdeliť podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov. Medzi stranami sporu však bolo sporné, či pozemok parcela číslo KN-C 199/6 je reálne deliteľný.

3. Z dôvodu nespornosti spôsobu vyporiadania podielového spoluvlastníctva ku pozemkom zapísaným ako parcely číslo KN-C 199/7, 199/8 a 199/9 a súčasne preukázania skutočnosti, že uvedené pozemky nie sú reálne deliteľné, okresný súd prikázal uvedené pozemky do výlučného vlastníctva žalovanej. Uvedené pozemky sú zastavané stavbami vo výlučnom vlastníctve žalovanej, preto, hoci by boli technicky deliteľné, ich rozdelenie nepovažoval v zmysle § 142 ods. 1 OZ za dobre možné. Rozdelením pozemkov podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov by žalobca nadobudol do výlučného vlastníctva

pozemky, ktoré by reálne nemohol užívať a žalovaná by vlastnila stavby v časti postavené na pozemkoch vo vlastníctve žalobcu. Navyše, rozdelením pozemkov podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov by vznikli pozemky s neprimerane malou výmerou, ktoré by sa nedali hospodársky využiť.

4. Pri určení výšky primeranej náhrady súd prvej inštancie vychádzal zo všeobecnej hodnoty pozemkov určenej znaleckým posudkom E. J. K. číslo 6/2023, ktorý považoval za súladný s ustanoveniami vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR číslo 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov a zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Znalecký posudok obsahoval zákonom určené náležitosti, jeho závery, v nadväznosti na skutočnosti zistené výsluchom znalca, boli presvedčivé, logické a riadne zdôvodnené. Pokiaľ žalobca vzniesol ku znaleckému posudku výhrady, jednalo sa o výhrady formálneho charakteru, ktoré boli bez vplyvu na závery znaleckého posudku, pričom znalcom boli na pojednávaní logicky a v dostatočnom rozsahu objasnené. Znalec pri výsluchu objasnil a zdôvodnil aj metódy použité pri vypracovaní znaleckého posudku, spôsob výpočtu všeobecnej hodnoty pozemkov a podrobne odôvodnil aj použitie jednotlivých koeficientov pri určovaní všeobecnej hodnoty pozemkov. Skutočnosti, uvádzané znalcom, boli pritom logické, navzájom na seba nadväzujúce a bez vzájomných rozporov. Súd nemal preukázaný žiaden dôvod, ktorý by mohol vyvolať pochybnosti o správnosti znaleckého posudku a o skutočnostiach uvedených znalcom pri výsluchu. Napokon, spôsob výpočtu všeobecnej hodnoty pozemkov, vrátane použitých hodnôt koeficientov, nespochybnil ani samotný žalobca, ktorý v podstate poukazoval len na formálne nedostatky znaleckého posudku.

5. Pokiaľ žalobca v danej spojitosti predložil znalecký posudok E. L. M. číslo 6/2023, ktorým bola všeobecná jednotková hodnota pozemkov určená na 57,26 eur/m², žalovaná uvedenú hodnotu rozporovala a na preukázanie všeobecnej hodnoty pozemkov predložila posudok E. J. K. číslo 6/2023. Žalobca vyššiu všeobecnú hodnotu pozemkov ako hodnotu určenú znaleckým posudkom E. K. nepreukázal a po rozporovaní hodnoty pozemkov určenej znalkyňou E. M. už iný dôkaz na určenie hodnoty pozemkov vykonať nenavrhol.

6. Vo vzťahu k pozemku zapísanému ako parcela číslo KN-C 199/6 súd prvej inštancie konštatoval preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nezrušenie a nevyporiadanie podielového spoluvlastníctva (§ 142 ods. 2 OZ). Označené zákonné ustanovenie umožňuje vo výnimočných prípadoch podielové spoluvlastníctvo nezrušiť a nevyporiadať, jeho aplikácia však prichádza do úvahy len vtedy, ak nie je možné podielové spoluvlastníctvo vyporiadať reálnym rozdelením vecí. Preto primárne súd skúmal, či je pozemok zapísaný ako parcela číslo KN-C 199/6 je reálne deliteľný. V tejto súvislosti zdôraznil, že v zásade každý pozemok je možné na základe geometrického plánu reálne rozdeliť (technicky). Pri rozdelení pozemku je však potrebné skúmať aj jeho faktickú deliteľnosť, t. j. či rozdelením pozemku nevzniknú pozemky nevhodného tvaru, veľkosti a či novovzniknuté pozemky budú spôsobilé plniť účel, na ktorý sú určené.

7. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd ustálil, že pozemok parc. číslo KN-C 199/6 je možné technicky rozdeliť, nakoľko žalobca predložil dva geometrické plány, ktorými bol pozemok rozdelený. Súčasne však platí, že rozdelenie uvedeného pozemku nie je dobre možné z hľadiska možnosti využitia novovzniknutých pozemkov, ako aj z hľadiska užívania stavieb, ktoré sú na pozemku a na k nemu príľahlých pozemkoch postavené. Pozemky, ktoré sú predmetom sporu, spolu s rodinnými domami a stavbou garáže, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej a záhrada, ktorá je zapísaná ako pozemok parcela číslo KN-C 200, a ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalobcu, tvoria jeden funkčný celok. Celý areál je oddelený od okolitých pozemkov a stavieb plotom, resp. múrmi stavieb. Uvedená skutočnosť bola zistená aj pri obhliadke na mieste samom. Pozemok parcela číslo KN-C 199/6 v časti nezastavanej stavbami tvorí dvor ku uvedeným stavbám, s ktorými je ako jeden funkčný celok užívaný. Pozemok slúži ako manipulačný priestor k rodinným domom, ako aj ku stavbe garáže, ale aj ako oddychový priestor a je nevyhnutný pre ich užívanie. Komplex rodinných domov a drobných stavieb bol budovaný postupne v minulosti stranami sporu a ich rodičmi a aj bol využívaný ako jeden celok. V prípade rozdelenia pozemku parcela číslo KN-C 199/6 žalobcom navrhovaným spôsobom by došlo ku vytvoreniu pozemkov, z ktorých by najmä pozemky parcely čísla KN-C 199/6 a 199/12, ktoré žalobca navrhoval prikázať do výlučného vlastníctva žalovanej, neplnili svoju funkciu, t. j. funkciu dvora ku stavbám rodinných domov a garáže. Uvedené novovytvorené pozemky by taktiež svojou veľkosťou a tvarom podstatne sťažili až znemožnili užívanie stavieb spôsobom, ktorým sa stavby rodinných domov a garáže obvykle užívajú a na účel, ktorý majú plniť. Pri obhliadke na mieste samom bolo zistené, že v prípade rozdelenia pozemku parcela číslo KN-C 199/6 žalobcom navrhovaným spôsobom by vzdialenosť od okapových chodníkov okolo rodinného domu ku hranici novovytvoreného pozemku parcela číslo KN-C 199/13 predstavovala 1,45

metra, vzdialenosť medzi stavbou garáže a hranicou novovytvoreného pozemku parcela číslo KN-C 199/13 by predstavovala 0,93 metra, vzdialenosť medzi rodinným domom a novovytvoreným pozemkom parcela číslo KN-C 199/13 by predstavovala 3,02 m. Pre užívanie s rodinnými domami by tak zostal len priestor v úzkom páse od okapových chodníkov a v bezprostrednej blízkosti rodinných domov a rodinné domy by stratili jednu zo základných funkcií, ktoré majú plniť. Taktiež by bolo podstatným spôsobom sťažené užívanie stavby garáže. Aj keď vstup do garáže je možný priamo od verejnej komunikácie, garáž má vchody aj z pozemku parcela číslo KN-C 199/6 a cez uvedený pozemok vedie aj vstup do prístrešku. Okrem toho, v hospodárskej budove je umiestnená žumpa pre rodinné domy, vývoz ktorej je realizovaný práve cez pozemok č. KN-C 199/6. Pokiaľ aj žalobca predložil potvrdenia od subjektov zaoberajúcich sa vývozom fekálneho odpadu preukazujúce vo všeobecnosti možnosť vývozu odpadu až do vzdialenosti 50 metrov, nepreukázal, že v danom prípade by bolo takéto riešenie aj reálne uskutočniteľné. Trvalé riešenie vývozu odpadu (zakopanie sacieho potrubia) by vyžadovalo finančné náklady na strane žalovanej. Uvedené skutočnosti súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nezrušenie a nevyporiadanie podielového spoluvlastníctva k pozemku parcela číslo KN-C 199/6.

8.Z dôvodu nedeliteľnosti pozemku parc. č. KN-C 199/6 potom prichádza podľa súdu prvej inštancie do úvahy len jeho prikázanie za náhradu jednej zo strán sporu. Žalovaná síce navrhovala prikázať pozemok do jej výlučného vlastníctva, súd však prihliadol ku skutočnosti, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemku parcela číslo KN-C 200, ku ktorému je vstup zabezpečený práve cez pozemok parcela číslo KN-C 199/6. Cez iný pozemok aktuálne nie je možný vstup na uvedený pozemok. V prípade prikázania pozemku parcela číslo KN-C 199/6 do výlučného vlastníctva žalovanej, by žalobca stratil možnosť prístupu na svoj pozemok, a tým aj možnosť realizovať svoje vlastnícke právo k nemu. A naopak, žalobca nenavrhoval prikázať pozemok parcela číslo KN-C 199/6 do jeho výlučného vlastníctva, pričom prikázať vec do výlučného vlastníctva jedného z podielových spoluvlastníkov možno len s jeho súhlasom. Navyše, uvedeným vyporiadanim podielového spoluvlastníctva by sa žalovanej úplne znemožnil prístup a užívanie je patriacich stavieb rodinných domov a garáže.

9.Okresný súd dodal, že podľa Občianskeho zákonníka je síce možné rozhodnutím súdu zriadiť vecné bremeno (právo prechodu, resp. prejazdu), ale len vtedy, ak súd zrušuje a vyporiadava podielové spoluvlastníctvo rozdelením veci (§ 142 ods. 3), ak súd usporiadava pomery medzi vlastníkom stavby a vlastníkom pozemku pri neoprávnenej stavbe (§ 135c ods. 3) a v prípade, ak súd zriaďuje vecné bremeno v prospech vlastníka stavby (§ 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka). Preto v súdnej veci nemohol zriadiť k dotknutému pozemku vecné bremeno práva prechodu a prejazdu v prospech žalobcu a zabezpečiť mu tak možnosť realizácie vlastníckeho práva ku jemu patriacemu pozemku.

10.Pokiaľ žalovaná poukazovala na možnosť žalobcu zabezpečiť si prechod cez pozemok parcela číslo KN-C 199/6 na základe zákonného ustanovenia § 127 ods. 3 OZ, súd prvej inštancie neuznal dôvodnosť uvedenej argumentácie. Označené zákonné ustanovenie ukladá povinnosť vlastníkom susediacich pozemkov umožniť na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere vstup na svoje pozemky, prípadne na stavby na nich stojace, pokiaľ to nevyhnutne vyžaduje údržba a obhospodarovanie susediacich pozemkov a stavieb. Vstup na cudzí pozemok uvedené zákonné ustanovenie obmedzuje len na nevyhnutnú dobu a nevyhnutnú mieru, preto nie je možné jeho rozsah stotožňovať s vecným bremenom práva prechodu. Navyše, obmedzením vlastníckeho práva v zmysle § 127 ods. 3 OZ, na rozdiel od vecného bremena, nevzniká vlastníkovi pozemku právo na náhradu.

11.O trovách konania rozhodol okresný súd s poukazom na § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nárok na ich náhradu trov nepriznal, nakoľko každá zo strán mala v spore úspech v približne rovnakej časti. Žalobca bol úspešný v časti zrušenia podielového spoluvlastníctva aj spôsobu jeho vyporiadania k časti predmetu sporu (pozemkom parcely čísla KN-C 199/7, 199/8 a 199/9), žalovaná v časti predmetu sporu (pozemku parcela číslo KN-C 199/6, vo vzťahu ku ktorému bola žaloba zamietnutá).

12.Proti tomuto rozsudku, čo do zamietajúceho výroku, výroku o vyporiadacom podiele a o trovách konania, podal odvolanie žalobca a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13.Okresnému súdu vytýkal, že hoci výslovne uviedol, že napriek zhodným tvrdeniam žalobcu a žalovanej o vôli vyporiadať sporné nehnuteľnosti ako celok, tak (súd) neurobil. Takýto postup prvoinštančného súdu žalobca považuje za porušenie práva na spravodlivý proces, pretože bude viesť k sporom o vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže z obsahu spisu (resp. obhliadky súdu) je nesporné, že žalovaná užíva nehnuteľnosti (vybudovaná betónová terasa, spevnené plochy) a žalobcovi žalovaná bráni v prístupe na pozemok vo výlučnom vlastníctve (KN-C 200) technickými prekážkami

uzamykateľným oplotením pozemku KN-C 199/6. Taktiež je sporná legalizácia týchto nepovolených stavieb, pretože boli vybudované bez patričných povolení a súhlasu podielového spoluvlastníka žalobcu a to napriek skutočnostiam a technickým predpokladom. Podľa žalobcu je takýmto rozhodnutím zvýhodnená strana žalovanej, nakoľko jestvujúcim právnym stavom je dotknuté právo žalobcu vec nerušene užívať.

14. Odvolateľ tiež namietal nesprávne posúdenie určenia náhrady za ustupujúce podiely, kedy súd určil hodnotu vyporiadavaných nehnuteľností, len na základe znaleckého posudku E. K., hoci jestvovali v konaní aj iné listinné dôkazy (znalecký posudok E. M. - jednotková cena 57,26 eur/m²), ktoré súd neakceptoval, aj keď osobu znalca - E. M. nikto nenamietal, či obsah znaleckého posudku nik nespochybnil a taktiež znaleckým posudkom č. 75/2021 vyhotoveného znalcom E. N. F. (Jednotková cena 55,84 eur/m²). Žalobca namietal v konaní formálne vady znaleckého posudku vyhotoveného znalcom E. J. K., a to že predmetný znalecký posudok, nie je úplný, nakoľko absentuje objednávka objednávateľa, na ktorú skutočnosť súd I. inštancie vôbec neprihliadal.

15. Napokon, žalobca spochybnil aj výrok o trovách konania, keď je podľa neho možné spravodlivo očakávať participáciu žalovanej, ak sama nepredchádzala súdному konaní mimosúdny, či súdny zmiernom v predmetnej veci a úspech v konaní je možné percentuálne vyjadriť (spolu 886 + 87 + 57 + 21 = 1051 = 100 %, 1% 10,51) 87 + 57 + 21 = 165 m², t. j. 15,56 % úspechu v konaní).

16. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaná navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť.

17. Zdôraznila, že súd žalobu zamietol práve z dôvodu, aby mal žalobca zabezpečený prístup k pozemku. Takéto rozhodnutie (zamietnutie žaloby v rozpore so zhodným návrhom strán) súdu umožňuje § 216 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd nie je viazaný návrhmi strán sporu. Okrem toho žalovaná žalobcovi vo vstupe na jeho pozemok nikdy nebránila. Spoločný pozemok (dvor rodinných domov) je od ulice oplotený, ale bránička zamknutá nikdy nebola a brána sa pre technickú chybu zamknúť ani nedá. Vo vstupe na jeho pozemok žalobcovi nebráni ani príležitostné zloženie dreva alebo uhlia na prístupovej ceste. Toto nikdy nebolo prekážkou vstupu na jeho pozemok a drevo/uhlie sú na ceste zložené vždy iba nakrátko, kým nie sú uložené na svoje miesto. K drobným stavbám na spoločnom pozemku uviedla, že všetky tieto stavby boli postavené so súhlasom žalobcu, ktorý sa na ich výstavbe sám podieľal a po výstavbe užíval. Jazierko bolo dokonca postavené na jeho popud.

18. Pokiaľ žalobca v odvolaní opätovne argumentuje reálnou deliteľnosťou spoločného pozemku, § 142 OZ nepodmieňuje rozdelenie pozemku iba reálnou deliteľnosťou, podľa tohto zákonného ustanovenia má súd pristúpiť k rozdeleniu pozemku v tom prípade, že je rozdelenie dobre možné. A súd pri hodnotení či je pozemok dobre deliteľný prihliada aj na iné okolnosti, ako na možnosť resp. nemožnosť jeho reálnej deľby. A takto postupoval aj okresný súd v napadnutom rozsudku, s ktorého odôvodnením sa žalovaná v plnom rozsahu stotožňuje.

19. V písomnej reakcii na vyjadrenie žalovanej žalobca uviedol, že existujúci právny stav považuje za nespravodlivý a vyvolávajúci ďalšiu sporovosť, keďže svoje vlastníctvo reálne užívať nemôže. Ako to opisuje aj sama žalovaná, prostredníctvom tretích osôb sú na sporné nehnuteľnosti vnášané bremená, prekážky (autá, drevo). Na spoločných nehnuteľnostiach, ako aj na pozemku KN-C par. č. 200, boli vybudované žalovanou a prostredníctvom tretích osôb nelegálne stavby, na ktoré nikdy nedal súhlas, nepodieľal som sa na výstavbe nelegálnych stavieb (spevnené prístupové plochy, terasa, dreváreň, jazierko, altánok, prístavba garáže zasahujúca do pozemku KN-C parc. č. 200). Tento protiprávny stav mal byť vyriešený podaním žaloby na vyporiadanie. Súd prvej inštancie sa však rozhodol podstatu sporu ignorovať a nevyporiadať sporné nehnuteľnosti, hoc takýto právny stav bude viesť k novým konaniam o vydanie majetkového prospechu titulom užívania spoločnej nehnuteľnosti, ako aj k správnym konaniam o odstránení nelegálnych stavieb, nakoľko ich dodatočná legalizácia bez súhlasu podielového spoluvlastníka nebude možná.

20. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21.Odvolacia argumentácia je opodstatnená. Žalovaná síce náležite pripomína, že súd v tomto „druhu“ konania nie je viazaný návrhmi sporových strán (§ 216 ods. 2 CSP), resp. že určujúce nie je „iba“ to, či je pozemok reálne/technicky deliteľný (čo je v okolnostiach súdnej veci nepochybné), ale tiež to, „či je rozdelenie dobre možné“, ani podľa názoru odvolacieho súdu však okolnosti pomenované súdom prvej inštancie nedosahujú/nevykazujú atribúty výnimočnosti spôsobilé prelomiť určujúcu/východiskovú požiadavku (zmysel) inštitútu zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ktorou je favorizácia vlastníctva výlučného a rešpektovanie vôle podielového spoluvlastníka nezotrvať viac v takejto forme (spolu)vlastníctva. Už teraz je súčasne evidentné, že pokračujúca existencia podielového spoluvlastníctva vytvára základ pre ďalšie konflikty spoluvlastníkov.

22.Dotknutý (nevysporiadaný pozemok) je teda deliteľný tak technicky ako aj v druhom rozoberanom zmysle (viď predchádzajúci bod), čo viedlo k zrušeniu napadnutého rozsudku a to v jeho v celosti - § 379 písm. c/ CSP - a vráteniu veci okresnému súdu, nakoľko komplexné vyriešenie formy vysporiadania podielového spoluvlastníctva presahuje rámec odvolacieho prieskumu. Okresný súd preto v ďalšom postupe vykoná dokazovanie rešpektujúc vyslovený právny názor krajského súdu. Zároveň presvedčivým spôsobom zodpovie (v súvislosti s primeranou finančnou náhradou za vyporiadanie) aj otázku priklonenia sa k tomu-ktorému znaleckému posudku za situácie/existencie troch zásadne rozdielnych posudkov.

23.Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie n i e je prípustné.